

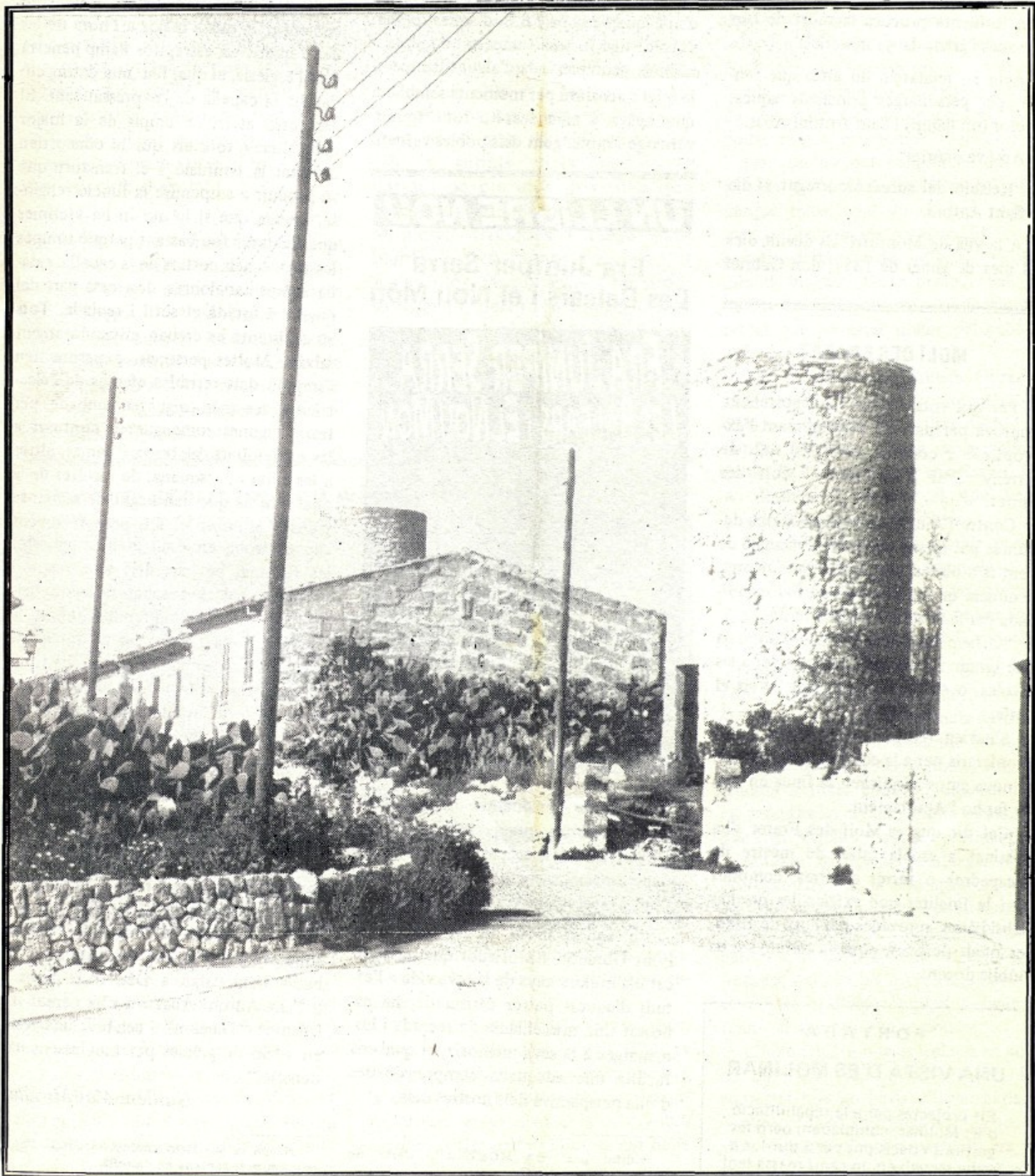
BONIA PAU

Núm. 435 Any XXXVII

MONTUÏRI

MAIG 1989

A la festa de Sant Antoni de 1857 un llamp entrà a l'església i miraculosament no va matar ningú

SANT ANTONI ES UN BON SANT

Fa uns quants mesos vàrem exposar en aquesta mateixa plana un fet succeït al nostre poble l'any 1823 en què una gran tempesta provocà la mort de tres persones i grans danys materials.

Avui en relatarem un altre que tengué per personatges principals aquest meteor (un llamp) i Sant Antoni Abat.

Així va ocórrer:

"Relació del succés ocorregut el dia de Sant Antoni.

A la vila de Montuiri als devuit dies del mes de gener de 1857, don Gabriel

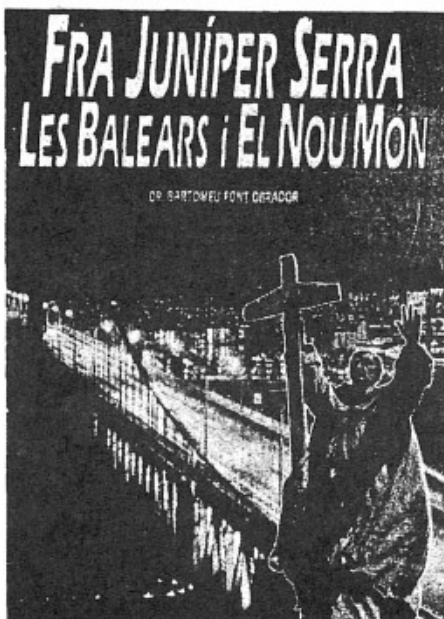
Ribas, batle constitucional de la present vila s'ha servit ordenar consti en el llibre d'actes d'aquest Ajuntament l'esdeveniment que segueix:

"Serien devers les nou del matí del dia d'ahir quan a la part S.E. d'aquest poble s'aixecà una furiosa tempestat de pluja i calabruix acompanyada d'alguns llampecs la qual s'acostava per moments semblant que anava a amenaçar-ho tot. Aquest veïnatge i molta gent dels pobles veïnats

es trobaven reunits pocs moments després a la parroquial església d'aquesta vila per a celebrar la solemne festivitat de Sant Antoni Abat que amb tanta pompa dedica aquest poble tots els anys a dit sant anacoreta. Estant a punt de començar la missa major a l'hora de les deu i quart, un estrepitós llamp penetrà dins l'església, el qual féu una detonació davant la capella de l'expressat sant. El seu ressò aterridor omplí de la major consternació tots els qui hi concorrien obligant la confusió i el transtorn que va produir a suspendre la funció religiosa, encara que si bé no hi ha víctimes que deplorar fou bastant perquè rompés les rajoles dels costats de la capella, estallà alguns canelobres, destrossà part del quadre i foradà el sostre i teulada. Tots els assistents es creuen miraculosament salvats. Moltes persones experimenten l'ímpetu dels terribles efectes de l'electricitat, les més caigueren acubades per terra, algunes romangueren contuses a les extremitats dels braços i cames, altres a les cuixes i esquena, de resultes de la qual n'hi ha que han hagut de sagnar-se i altres estan en el llit, però feliçment cap es troba en estat greu, a aquestes les feu mal bé part dels seus vestits i destrossà calces i sabates; agafà dels braços de la mare un tendre infant, la qual el trobà il·lès alguns moments després a moltes passes enfora. La torre del campanar es troba bastant destrossada en la seva cúspide i fins i tot la màquina del rellotge ha sofert alguna deterioració.

UN LLIBRE NOU

Fra Juníper Serra Les Balears i el Nou Món

La ferma personalitat de transcendència històrica que ja té el beat Fra Juníper Serra ve acaparant progressivament especial atenció de tots el mallorquins a mesura que transcórrer el temps.

En aquest llibre, el Dr. Bartomeu Font Obrador, historiador que ha dedicat els millors anys de la seva vida a l'estudi d'aquest petrer carismàtic, ha esbossat una miscel·lània de records i homenatges a la seva memòria, el qual ens facilita una adequada comprensió des d'una perspectiva dels nostres dies.

La divina providència ens ha alliberat prodigiosament en tant crítica ocasió de les fatals conseqüències que freqüentment ocasionen tan terribles escenes, com la que hem experimentat majoritàriament quan quasi tots els ferits i contusos ja s'han presentat en aquest dia a l'església parroquial a tributar homenatge a Déu totpoderós i a Sant Antoni Abat on s'ha cantat un solemne "Tedeum" i celebrat una festa en acció de gràcies per tant assenyalat benefici".

Guillem Mas Miralles

MOLÍ DES FRARET

Per vuit vots a favor i una abstenció, s'aprovà per part de l'Ajuntament l'expropiació i compra de 1.020 m2. de terreny a fi d'adquirir el Molí des Fraret.

Contra l'Ajuntament hi havia una denúncia pel retard per la no concessió de permís d'obra sol·licitat fa quasi un any, denúncia que posteriorment fou examinada per la Comissió d'Urbanisme.

"O hem de donar permís d'obra, ja que tenim els terrenys dedicats per a les escoles, o els hem de comprar", deia el batle.

S'havien fet gestions amb els antics propietaris per a la compra, però llavors, el nous amos adquiriren la finca en lloc de fer-ho l'Ajuntament.

Cal dir que es Molí des Fraret s'ha destinat a escola taller de mestre de picapedrer o ferrer o altres, complint així la finalitat que exigien les normes subsidiàries aprovades pel juny de 1986, les quals destinen aquests terrenys a ús públic docent.

PORTADA

UNA VISTA D'ES MOLINAR

Els projectes per a la rehabilitació d'Es Molinar, complauen; però les gestions i decisions per a dur-los a terme segueixen un camí massa lent

La por al compromís

El fet que avui contaré passà a un col·legi de l'Església, a un curs de COU de quaranta alumnes. Convidaren un conferenciant a donar una xerrada als al·lots. Al ponent li semblà que aquells joves "passaven molt" de certes coses i els preguntà quants n'hi havia d'ells que estiguessin compromesos en les tasques de participació als diversos camps: esports, esplai, catequesi, teatre, escoltisme... Dels quaranta alumnes només hi hagué una al·lota aficada a un club d'esplai.

Potser això sigui normal i no li hàgim de donar massa importància, però sembla que els nostres temps no són els millors per a la participació i l'associacionisme. Pareix que avui hi ha una espècie d'alèrgia general, tant a nivell de joves com d'adults, a enrotllar-se en grups, associacions comunitats: cadascú va per ell.

Potser, apart de les raons que es palpen a primera vista dins l'ambient, com puguin esser el desencant, el passotisme regnant, l'individualisme de sempre, l'entreteniment personal o de petit grup, hi ha una altra causa a la rel d'aquesta qüestió. Aquesta causa és la por al compromís, a fer-se, a quedar enganxat. Si un participa a un club d'esplai, un equip de futbol o unes catequesis, té el greu perill que aquella participació, a simple vista inofensiva, l'afiqui de ple dins una línia que el condueixi al compromís a fer reunions, trobades i coses semblants; i això fa por i a més pot ser perillós perquè aquest fet suposa esser-hi, perdre-hi temps, donar la cara... i avui la llibertat, la comoditat i el "menfotisme", són "valors" que estan de moda i més que mai en alça.

Andreu Genovart

Serà construït un nou edifici per a la Creu Roja

En el ple de dissabte migdia, dia 22 d'abril, per unanimitat es va aprovar el projecte de construcció d'un nou edifici sanitari dedicat a la Creu Roja, en el mateix lloc on està l'actual.

El batle manifestava que "no tenim altra alternativa que construir aquest nou edifici o que la Creu Roja se'n vagi del poble a causa de la deficient condició de l'actual edifici". S'ha demanat

ajuda a altres pobles, però no fou possible la inclusió en els respectius pressuposts.

El nou suposarà 10.010.300 pessetes, quantitat que serà costejada pel CIM i es farà un contracte de manteniment entre la Creu Roja i l'Ajuntament de Montuïri, segons es va acordar a una reunió entre el nostre batle i el president de la Creu Roja, el 19 d'abril.

Noves dimissions a l'Ajuntament

Guillem Ferrer Arbona cessa com a regidor i Joan Miralles Julià deixa la presidència de les Comissions.

Els dos per motius professionals

Les dimissions dels regidors del nostre Ajuntament sembla estan a l'ordre del dia. Més d'una quatra part —encara que sols sien tres— ja ho han fet en manco d'un any. La darrera que es va produir fou la de Guillem Ferrer Arbona, motivada per obligacions professionals. "No hi podia dedicar més temps —deia després— i quan un no pot complir ha de donar pas als altres. M'ha sabut molt de greu perquè tenia bons amics dins l'Ajuntament, i encara els hi tenc. Si he pres aquesta determinació —afegia— ha estat mirant el meu futur professional. Mai he cercat protagonisme, senzillament he fet el que ha estat millor pel poble en cada moment".

Cal recordar que Guillem Ferrer era l'únic regidor elegit en representació del CDS i el seu vot va resultar decisiu a la votació del batle, ja que es va inclinar a favor de l'actual primer mandatari, Joan A. Ramonell, desfent el que hagués pogut esser empat a cinc vots.

Tota vegada que no sembla possible que el substitueixi el segon de la seva llista (Bartomeu Verger, actual president de l'APA), sí, en canvi, es pot comptar amb el número 3, Miquel Ramonell.

Joan Miralles Julià, del PSOE, l'únic partit de l'oposició que fins ara s'havia fet càrrec d'alguna presidència de comissió, en el mateix ple presentà la renúncia a la presidència d'Acció Social i del Patrimoni Artístic, comissió, aquesta darrera, recentment creada amb la intenció de que Joan Miralles fos el seu president.

Miralles igualment va al·legar motius professionals i en la seva intervenció volgué que constàs a l'acta que ell mai havia pactat qüestions polítiques amb l'actual batle i si ho havia fet amb un altre partit —encara que no ho digué, semblava que es referia al PSM—, "aquest —digué En Joan— aleshores no va respondre".

L'únic regidor que es trobava en aquell ple del PSM —Joan Mas Martorell— li va contestar que no havia d'haver parlat en contra del PSM amb aquest to, ja que cap altre membre d'aquest partit hi era present en el moment d'aquesta polèmica.

La tasca dels Ajuntaments democràtics analitzada per tres ex-regidors

Bartomeu Sbert, del P.S.O.E.
 "Abans el poble estava dividit"

Bartomeu Sbert fou regidor pel PSOE en el primer Ajuntament democràtic de l'any 1979. Quan li demanàrem la seva visió general del canvi a nivell nacional ens va dir:

"Està clar que fou un canvi molt gros, perquè passar d'una dictadura de 40 anys al que havia d'esser una democràcia, fou un canvi radical. Això era una experiència de la qual la gent jove només n'havia sentit parlar, i del que ens havien contat de quan n'hi havia, esperàvem poder aportar qualche cosa positiva".

Pel que fa a la seva visió damunt el canvi que hi hagué a Montuïri ens manifestava que "amb el que havia passat durant la guerra civil, quan feren les primeres eleccions, el poble estava dividit, i el motiu de presentar-me —continuava dient— va esser perquè em convidaren persones amb experiència i sentit de responsabilitat. Una vegada constituït l'Ajuntament —afegí— tot d'una les diferències foren molt grosses amb l'oposició, hi va haver moments difícils; però llavors, degut al seny de la majoria de regidors i mirant pel bé del poble, crec que férem moltes coses positives".

Després, indagant sobre si s'hauria pogut fer més, va admetre que "els regidors sempre trobaran que el que fan és poc, ja que aleshores tot estava molt malament. Quan entràrem a l'Ajuntament vàrem tenir molta tasca per

encaminar-lo bé. Una de les coses que ens aturaren va esser que l'Ajuntament de Montuïri fou dels que manco doblers varen rebre de les autoritats de Balears."

Al·ludint als fets dels quals n'estava més satisfet, precisava que era del "d'haver ajudat a consolidar la democràcia. Com a regidor d'urbanisme que vaig esser —deia— ens proposarem redactar el pla del casc urbà i en vàrem dur a terme un 95 per cent del que havíem promès electoralment".

Però En Bartomeu no tot ho considerava positiu. Acusava, com aspectes negatius, "la poca ajuda econòmica de part dels estaments oficials i la manca de temps per dur a terme tots els projectes programats, ja que Montuïri és un Ajuntament de poc pressupost".

Parlant ja de donar algun consell als actuals regidors, des de la seva experiència, especificava que "una de les coses que voldria que fessin seria que tenguessin esment a conservar la bona imatge del poble, com és per exemple que respectin el pla del casc urbà, que cuidin la part del Molinar, el talaiot de Son Fornés i, si pot esser, el de les aigües netes i brutes, entre altres moltes coses".

Miquel Fiol, d' U.C.D."

"No sempre s'utilitza el poder per al servei del poble"

Quan En Miquel Fiol Company fou regidor a Montuïri per UCD (formació

política ara desapareguda, com se sap) corrien altres vents; es confiava en un canvi d'altra manera a nivell de l'estat espanyol. Fou per això que ens deia que "el canvi del sistema anterior a un sistema democràtic suposa que el poder passa d'unes poques mans a les del poble. La meua impressió —al·legava— després de transcórrer aquests deu anys és d'una certa decepció, perquè tots esperàvem uns resultats més espectaculars dins el que és un procés democràtic segons el seu significat. Personalment veig com una de les causes d'aquesta actitud la de que no sempre s'utilitza el poder per al servei del poble, sinó per a altres interessos".

L'experiència d'En Miquel Fiol, com a regidor, és molt més extensa que la d'altres. Fou per això que ens confessava que "des de l'any 1971, en què vaig entrar a formar part de l'Ajuntament pel terç familiar com a tinent de batle, he viscut molt prop tot el procés del canvi, i és molt difícil resumir-lo en un espai tan reduït. De totes maneres vull destacar com a positiu, el que tots hàgim après, per damunt de les ideologies de cadascú, per altra part molt respectables —afegia En Fiol—, mantenir els llaços d'amistat i el sentiment unitari de poble".

"Encara es podrien haver fet més coses i millors —continuava pensant—. No podem esser conformistes, ja que queda molt de camí per recórrer a fi que totes les persones que formen la nostra comunitat tinguin resolts els problemes essencials. És clar que treballam per una vida digna i aquesta fita suposa l'esforç de tota la col·lectivitat".

Pel que concerneix als fets dels quals n'està més content, revelava que "bàsicament, tota la feina que està realitzant molta gent en el sí de distintes institucions i agrupacions, en diferents àmbits, com el social, cultural, esportiu... és per estar satisfets".

Però no sempre un està d'acord en tot, ja que hi ha un fet que el rebutja "i és, sobretot —declarava— el d'aquella gent que, sense voler participar en res,

Els batles que han regit l'Ajuntament durant la democràcia

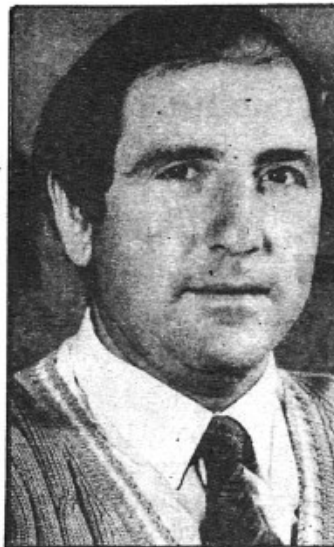
Francesc Trobat Garcias

Inaugurà la democràcia i fou batle en dues ocasions: des del 15 d'abril de 1979 al 30 de maig de 1983 i des del 8 d'agost de 1985 fins al 30 de Juny de 1987.

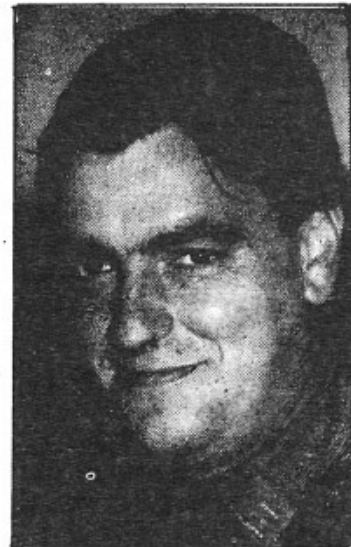
Miquel Cardell Mayol

Exercí de batle de Montuïri durant poc temps: Des del 30 de maig de 1983 al 2 de novembre del mateix any. Es va veure obligat a cessar a causa d'una decisió judicial.

Joan Miralles Julià

Ocupà l'alcaldia poc menys de dos anys: des del 2 de novembre de 1983 fins el 8 d'agost de 1985. No actuà els quatre anys a rel d'un pacte amb el PSM.

Joan A. Ramonell Amengual

El 30 de Juny de 1987 prengué possessori com a batle i encara continua, ja que el seu mandat és per quatre anys i no acabarà fins a mitjan 1991.

crítica tot allò que els altres estan fent”.

Partint del que aprengué els anys de regidor a Montuïri no es considerava amb capacitat de donar consells a ningú. “En tot cas —expressava finalment— dir-los que la dedicació i l'esperit de servei desinteressat és la millor contribució que poden donar a la comunitat per la que treballen”.

Pere Miralles, del P.S.M. **“S'han de fer les coses bé”**

Un dels regidors del PSM de fa deu anys fou l'actual director de la Banda de Música, Pere Miralles Roca. El seu punt de vista sobre els canvis produïts a nivell nacional foren aquests:

“Tot ha canviat molt, pareix que la gent accepta de cada dia més la democràcia. Encara hi ha terreny per recórrer, però dels primers anys ja es coneix; ara ja sembla ser més democràtic de cada dia”.

Considerant la democràcia a Montuïri, “trob —reconeixia— que s'haurien de respectar un poc més les lleis, sobretot les autoritats. Hi ha unes lleis locals, unes lleis subsidiàries que no es respecten mai”.

(Conclou a la pàgina següent)

10 anys d'ajuntaments democràtics

Les primeres eleccions municipals, després d'un llarg període en què les pràctiques democràtiques brillaven per la seva absència, se celebraren fa deu anys a Montuïri i a totes les poblacions de la geografia espanyola.

Aleshores, intrigats tant per les ganes de participar-hi com per les motivacions de cadascú, molta gent es va acostar a les urnes tal vegada entre un poc escalivada, un poc a l'expectativa i un altre tant sense la tranquil·litat que s'hauria desitjat, malgrat s'hagués de lamentar que es tornassin obrir algunes ferides que la majoria ja creien cicatritzades.

En el transcurs d'aquests darrers deu anys d'ajuntaments democràtics s'han realitzat moltes coses; quasi totes positives; algunes, naturalment, negatives; les quals, sospesades unes i altres pels electors, aquests han pogut renovar la confiança o bé retirar-la. Això sí, han sorgit noves necessitats, successivament han brillat noves idees, si bé sembla que avui les aigües són tranquil·les; els esdeveniments, a la vila, es contempen des d'una perspectiva assossegada, quieta. Es poden ponderar nombroses circumstàncies viscudes pels regidors i ajuntaments que han volgut administrar els destins del poble, sense venjances ni represàlies, almanco així ho hem de creure.

Una vegada passats aquests dos lustres, volem retre homenatge de reconeixement a totes aquelles persones que s'han afanyat o s'afanyen sol·lícitament perquè a Montuïri hi regni la pau, la concòrdia, el benestar i el progrés des del lloc que han hagut d'exercir com a batles o regidors. I sobretot a aquells —tant de bo que sien tots!— que de bona fe i sense tenir en compte partidismes de cap casta, han obrat amb la rectitud de consciència que han de tenir els qui regeixen les comunitats.

Onofre Arbona

Joana Tugores, de la Unió de Pagesos

"Es un sindicat unitari, independent i democràtic"
Objectiu: Defensar els drets del pagesos de Mallorca
"Sempre s'ha seguit una línia reivindicativa"

Joana Tugores, a qui tothom coneix a Montuïri per "Tugores", casada amb En Joan Mas "Collet", el passat 2 d'abril fou designada membre de la comissió permanent de la Unió de Pagesos de Mallorca. Es per això que volguérem tenir una conversa amb ella, per saber més coses d'aquesta entitat i de la tasca que li tocarà fer.

—¿Quin temps fa que estas aficada dins la Unió de Pagesos?

—Vaig entrar-hi quan es va fundar, l'any 78. Abans ja ens reuníem en la clandestinitat. L'any 77 varen donar llibertat mitjançant la llei sindical: En Joan i jo vàrem esser uns dels fundadors.

—¿On teniu el local?

—La seu de tot Mallorca és a Montuïri, en el carrer de Baix, on hi havia l'Obra Cultural.

—¿Quin càrrec ostentes?

—Vaig estar una sèrie d'anys allunyada de cap càrrec, seguia estant dintre i ara, a rel del III Congrés, he tornat ser elegida membre de la comissió permanent.

—¿Quants de membres hi ha a Montuïri i quan us reuniu?

—Crec que som devers 60 i ens reunim quan hi ha qualche tema. Aleshores ens citam per cartes i després ens reunim.

—¿Quins objectius heu assolit?

—A nivell de pagesia, a Mallorca, si la Unió de Pagesos no hagués existit, s'hauria aconseguit menys. Ens hem fet sentir a tots els organismes oficials, hem fet bastants mobilitzacions. De cara al futur s'han fet una sèrie de ponències; hi ha moltes preguntes a fer a l'Administració.

—¿Qui és el president?

—La Unió de Pagesos no té cap president, només un secretari per firmar les actes; els altres membres tenen tots la mateixa categoria.

—¿No hi ha cap junta?

—No, només hi ha una "Permanent".

—En concret, ¿què és la Unió de Pagesos?

—És un sindicat unitari independent i democràtic. Serveix per defensar els interessos dels afiliats. Com a sindicat, fins ara respon molt bé.

—¿Qui hi pot estar integrat?

—Hi pot formar part qualsevol pagès que visqui de la pagesia.

—¿Quins són els principals beneficis que se'n poden treure?

—La Unió de Pagesos dona una sèrie de serveis, ja sia tramitació de papers, obtenció de maquinària, etc. Hi ha una oficina oberta a Ciutat. També disposam d'un misser per si qualcú el necessita.

—¿Per què es va fundar?

—Per defensar els drets dels pagesos de Mallorca.

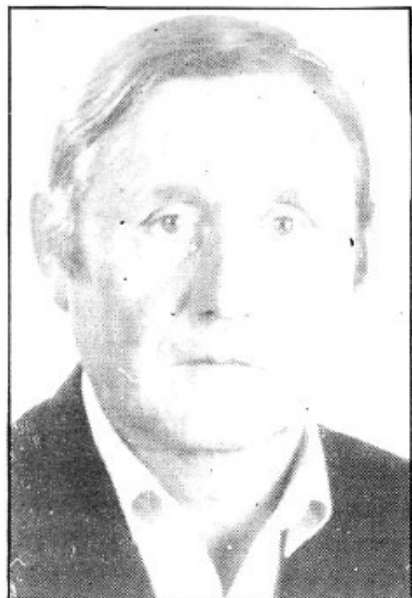
—¿Quines repercussions consideres que ha tengut dins Montuïri?

—Tots som amics, i això serveix per reforçar el problema de la pagesia.

(Continua a la pàgina següent)

La tasca dels Ajuntaments democràtics analitzada per tres ex-regidors

(Ve de la pàgina anterior)

Naturalment a la vila s'haurien pogut fer més coses, però com que "Montuïri és un poble petit, el que s'ha de fer són les coses bé —exposava En Pere Miralles—, però no es pot allargar massa perquè s'ha de conservar la infra-

estructura. Hi ha molta feina per conservar lo que hi ha".

Reflexionant sobre els fets que més li han agradat o dels que n'està més satisfet, exterioritzava que "la primera cosa va esser el canvi de dictadura a democràcia. L'altra ja quasi era una obligació".

Ja se sap, no totes les coses són positives. Per ell hi ha un aspecte negatiu que sobresurt damunt tots els altres: "S'han de respectar —deia— les lleis i la constitució; tot el que no es faci així serà negatiu".

Tenint en compte la seva coneixença de quatre anys de regidor, podria suggerir algunes coses als qui ara ho són o en el futur ho seran, però "no m'agrada donar consells —puntualitzava— perquè cadascú té les seves idees. Que consti que la cosa que més m'agrada és donar llum, fer les coses bé".

Ma. Antònia i Mari-bel

Jerònia Arbona Roca, assistenta social

Prestarà els serveis a Montuïri els dimarts

Montuïri compta ja amb els serveis d'una assistenta social: Jerònia Arbona Roca "Cai". Després d'haver-se'n contractades dues per a les atencions de la gent dels pobles de la Mancomunitat des Pla, volguérem tenir una entrevista amb la que prestarà els serveis a la vila.

—Vaig firmar el contracte dia 6 de març passat —començava a dir-nos Na Jerònia— però la meua feina no sols serà a Montuïri, ja que la Mancomunitat des Pla comprèn 13 pobles i sols s'han contractat dues treballadores socials. Jo duc la zona que pertany al centre coordinador de Manacor i els pobles que tenc en aquest moment són: Algaida, Montuïri, Vilafranca, Sant Joan, Ariany i Petra.

—¿No són molts de pobles per a una sola assistenta social?

—Evidentment. Ja diuen que cada poble és un món, a cada poble hi ha els seus problemes familiars, individualment o a nivell grupal familiar. Tenen uns problemes molt específics, però a més a més hi ha una feina de treball comunitària per a tota la població o per a grups de població que tenguin una problemàtica comuna; ja sigui de tercera edat, infància, joventut; problemes de toxicomania, alcoholisme... Això vol dir que a cada poble has de fer la feina individual encara que en aquests pobles, malgrat siguin petits i sense massa

problemàtica social, la labor sia reduïda; però la feina comunitària l'has d'aplicar en els sis pobles al mateix temps; i això sí, és molt exagerat.

—¿Quina serà la teua primera feina?

—Nosaltres ara ens hem de situar un poc dins el camp de treball; i el que farem serà un estudi molt específic, molt rigorós, de la tipologia de necessitats que hi hagi a cada municipi; a més d'un estudi de la dinàmica social que hi pugui haver. Llavors aquest estudi donarà com a resultat uns models de feina, uns models d'actuació dins aquests medis de població i, per descomptat, a partir d'ara ja hi haurà dues hores d'atenció al públic perquè la gent pugui fer les seves demandes del tipus que sien.

¿què ens podries dir?

—Que és un problema molt greu.

—Darrerament es parla de l'agroturisme, ¿per què?

—Creim que les coses de fora vila estan molt abandonades; necessiten ajuda; de la mateixa manera que a l'interior de Mallorca hi ha molts de llocs interessants.

—Ja per acabar ens podries dir alguna cosa del darrer congrés.

—En concret es pot afirmar que tot va anar molt bé, que la gent va respondre i que vàrem arribar a una sèrie d'acords importants.

Maria Antònia i Maria Cerdà

—¿Quins dies vendràs a Montuïri i quines hores podràs atendre al públic?

—A Montuïri hi seré els dimarts matí. I per a aquella gent que vengui per primera vegada al despatx a presentar la seva problemàtica, serà els dimarts des de les 10 a les 12 del matí. Provisionalment el local serà a Ca Ses Monges.

—¿Voldries explicar quin tipus d'orientació podràs donar a les persones que tenguin una determinada problemàtica social i quina classe de gent és la que podrà acudir a veure't?

—Pot venir tothom qui vulgui, ja que estam per enfrontar problemes socials, ja sien manca de recursos econòmics, problemes de relacions individuals o personals en el sí de la família o de cara a l'exterior; problemes derivats de l'edat, manca de desenvolupament personal per a fer les tasques pròpies de dins la casa, problemes de minuvàlues, de toxicomanies, de drogadependència, o sia qualsevol cosa que tenguin que veure amb el desenvolupament individual de la persona dins la societat o dins la família o dins el seu grup de referència.

—¿Et fa il·lusió fer feina al teu poble?

—Evidentment que em fa il·lusió i en tenc moltes ganes, ara bé, això, per altra part, pot ésser un problema de cara a la gent, ja que en conèixer el professional a nivell personal, és un poc rebecca a donar de si tot quan duu dedins i a contar-te l'arrel del problema, el que és realment. Crec que això, al principi, pot ser una mica de trava per a poder fer la nostra feina al cent per cent; però supòs que entre jo i la col·laboració de la mateixa gent intentarem superar-ho.

—¿Depens directament de l'Ajuntament o de la Mancomunitat?

—La nostra dependència administrativa és de la mateixa Mancomunitat des Pla.

—¿Qualque cosa més?

—Esper que tota aquella gent que hagi de menester els nostres serveis vengui animada per a poder resoldre la seva problemàtica, i... tirar endavant.

Andreu Genovart

(Ve de la pàgina anterior)

—¿Quina línia és la que es segueix?

—Sempre s'ha seguit una línia reivindicativa i esperam que a partir d'ara continuarà.

—¿I els objectius del cooperativisme?

—El cooperativisme no té res que veure amb la Unió de Pagesos.

—Sabem que comptau amb un determinat número de joves pagesos. ¿Quines són les seves pretensions?

—Fins ara tenen moltes pretensions i ganes de fer feina.

—Sobre la problemàtica de les aigües,

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària del 31 de Març de 1989

INFORMES I COMUNICACIONS D'ALCALDIA

El batle informà i va donar compte dels següents assumptes:

- Aprovació del pressupost de la Mancomunitat del Pla, de 36.243.000 pessetes.

- Sobre el tema de la policia rural, l'assumpte està a l'Audiència Territorial i la CAIB n'elabora una normativa.

- Presentació a la C.P.U. d'una denúncia de mora referent a la sol·licitud d'obres en el "Molí des Fraret".

LIQUIDACIÓ - RECAPTACIÓ

La liquidació provisional de recaptació d'arbitris i impostos de circulació de 1989 fou examinada i aprovada així:

	Recaptat	Pendent
De l'any 1989	6.176.104	805.002
D'anys passats	170.383	4.226.514
Totals	6.346.487	5.031.516

Miralles Julià manifestà la satisfacció per l'alt percentatge cobrat i perquè la gent protesta manco que fa uns anys, i això demostra la bona disposició del contribuent.

ESTACIÓ DE BENZINERA

S'informà favorablement la llicència sol·licitada per Jaume Bauzá Verger per a l'obertura d'una "Estació de servei-Benzinera" per instal·lar en el quilòmetre 29'5 de la carretera Palma-Manacor.

ELECCIÓ DE JUTGE DE PAU

Després del debat adient, es féu la votació, la qual donà el següent resultat: Vots en contra, un; abstencions, dues; vots a favor, sis. I essent que així representa el quorum de majoria absoluta, s'elegí Bartomeu Mas Arbona, Jutge de Pau i Joan Bauzá Verger, Jutge de Pau substituït.

L'acord fou remès al Jutge de la Instància de Manacor perquè sia remès al Tribunal Superior de Justícia.

PRECS I PREGUNTES

- En resposta a la pregunta de Ferrer Arbona sobre la problemàtica de les aigües potables, el batle digué que un tècnic del C.I.M. n'ha realitzat estudis.

- A una pregunta de Miralles Pizà si la gravera de Sant Miquel té llicència d'activitats, el batle va manifestar que se li va concedir fa uns mesos, si bé està pendent de la definitiva autorització.

- A una altra pregunta del mateix regidor demanant si els celadors d'o-

bres envien els adients informes a l'alcaldia i si el batle pensa actuar amb totes les obres il·legals amb igualtat de condicions, el batle contestà afirmativament.

- Finalment Miralles Pizà, recordant al batle que quan executa un acord del ple ho faci en nom del propi Ajuntament i no en nom de persones individuals que el componen, preguntà quin peó de la brigada d'obres està contractat amb càrrec a la subvenció de l'INEM i quines obres estan subvencionades. A aquestes preguntes el batle manifestà que en aquests moments no hi ha cap peó contractat amb càrrec a tal subvenció, ja que no se n'ha rebuda cap, si bé en el seu temps se sol·licità la corresponent subvenció per a la conservació i reparació d'edificis públics.

Darrers llibres rebuts a la biblioteca municipal

Camps Mundo, A.: LA GRAMÀTICA A L'ESCOLA BÀSICA ENTRE ELS 5 I 10 ANYS.- Barcanova.
 León, V.: DICCIONARIO DE ARGOT ESPAÑOL.- Alianza Ed.
 Chueca-Goitia, F.: BREVE HISTORIA DEL URBANISMO.- Alianza Ed.
 Gimeno, I.: DICCIONARI DE BARBARISMES.- Ed. Cap Roig.
 Figueras, E.: NOU VOCABULARI DE BARBARISMES.- Barcino.
 Ripoll, Ll.: HERBES I REMEIS CASOLANS.- Ed. H.B.M.
 Rubert de Ventos, X.: MORAL.- Laia.
 Cela, C.J.: DICCIONARIO SECRETO. (2 v).- Alianza Ed.
 Barbal, M.: PEDRA DE TARTERA.- Palau i Camps, J.M.: ASSASSINAT AL CLUB DELS POETES.- Moll.
 Brehier, E.: HISTORIA DE LA FILOSOFIA (2 v). Tecnos.
 Rodari, G.: GRAMATICA DE LA FANTASIA.- Hogar del Libro.
 Carroll, L.: ALICIA EN EL PAIS DE LAS MARAVILLAS.- Alianza Ed.
 Clarin: LA REGENTA.- Alianza Ed.
 Pérez Galdós, B.: FORTUNATA Y JACINTA.- Alianza Ed.
 Garcilaso de la Vega: POESIAS COMPLETAS.- Alianza Ed.
 Laver, J.: BREVE HISTORIA DEL TRAJE Y LA MODA.- Cátedra.

Gamarra, P.: LLEGIR, PER QUÈ? Pierne.
 Buero Vallejo, A.: HISTORIA DE UNA ESCALERA/LAS MENINAS. Espasa Calpe.
 Baroja, P.: ZALACAIN EL AVENTURERO.- Espasa-Calpe.
 Semprun, J.: NETCHAIEV HA VUELTO.- Tusquets.
 Wolfe, T.: LA HOGUERA DE LAS VANIDADES.- Anagrama.
 Moix, T.: EL SUEÑO DE ALEJANDRIA.- Planeta.
 Torrente Ballester, G.: FILOMENO, A MI PESAR.- Planeta.
 Rodoreda, M.: ALOMA.- Edicions, 62.
 Porcel, B.: PUNTS CARDINALS.- Edicions del Mall.
 Vazquez Montalban, M.: HISTORIA DE PADRES E HIJOS.- Planeta.
 Ripoll, Ll.: LLIBRE DELS PLATS DOLÇOS MALLORQUINS.- Ll. Ripoll.
 García Lorca, F.: BODAS DE SANGRE.- Alianza Ed.
 BESTIARIO MEDIEVAL.- Siruela.
 Gibson, L.: FEDERICO GARCIA LORCA.- Grijalbo.
 Carbo, J.: LA CASA SOTA LA SORRA.- Laia.
 Teixidor, E.: L'OCELL DE FOC.- Cruïlla.

L'Ajuntament informa

RESUM DE L'ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE 22 ABRIL 89

"CONSTRUCCIÓ D'UN EDIFICI PER A USOS SANITARIS"

El batle va donar compte del projecte "Construcció d'un edifici per a usos sanitaris, el pressupost del qual puja 10.810.306 pessetes i també de la problemàtica i accions realitzades per a donar solució al servei de la Creu Roja de Montuiri. Va resaltar que en principi el CIM finançarà les despeses i l'Ajuntament construirà l'edifici esmentat.

El projecte s'aprova per unanimitat.

SOL·LICITUD D'OBRES PER A INCLOURE EN EL P.P.O.S. - 89

Analitzada la urgència de construir un edifici per a usos sanitaris al costat de la carretera Palma-Manacor, així com les possibilitats d'inversió de l'Ajuntament i el benefici general que repercutirà en els usuaris de dita carretera, s'acordà proposar la inclusió en el Pla d'Obres i Serveis de 1989 i sol·licitar una subvenció a fons perdut pel total del pressupost, de 10.810.306 ptes.

EXPEDIENT D'EXPROPIACIÓ DEL MOLÍ DES FRARET

Vist l'expedient per a l'expropiació dels terrenys i edifici del Molí des Fraret a fi de destinar-lo a usos docents i en vista que tenen la qualificació urbanística de "Zona d'equipament docent" per a ús públic i essent urgent i necessària l'adquisició i ocupació, s'aprova sol·licitar del Consell de Govern de la CAIB que sia declarada d'urgència l'ocupació dels esmentats terrenys i molí per a ús públic.

DIMISSIÓ DEL REGIDOR GUILLEM FERRER ARBONA

La Corporació va acceptar la dimissió del regidor Guillem Ferrer Arbona (CDS) i que el seu lloc sia ocupat per Miquel Ramonell Castellà (núm. 3 de la llista) ja que Bartomeu Verger Gomila (núm. 2) havia renunciat.

JOAN MIRALLES JULIÀ RENUNCIA ALS CÀRRECS,

El batle donà compte de la dimissió de Joan Miralles Julià en els càrrecs de President de les Comissions de Serveis Socials i Patrimoni Històric-Artístic per raons personals i professionals.

S'HA DIT QUE...

... se va sentir aquest comentari:

—Saps que hi va sortir de jove es batle a "s'extra" que es diari "Balears" dedicà a Montuiri!

—¿Què deia, que tenia 25 anys?

—Sí, però és que tocava dir "25 anys en aquesta fotografia".

—oOo—

... sempre surten es mateixos. Ara amb aquest "trio" de Joans saps que ho tenen de bo d'arreglar! En Joan es batle; En Joan de Son Palou, i En Joan felanitxer. Se veu que s'associació de perdiuers és sa més important de la vila.

—oOo—

... si un altre temps haguessin fet aquesta propaganda política amb sos doblers públics, mos treuen des poble.

—oOo—

... es batle deu militar a un parell de partits, perquè dins ses obres realitzades n'anomena algunes que es PSOE i es PSM les consideraven com a seves; i dins es projectes tragué sa canalització d'aigües potables que el CDS s'atribueix a ell.

—oOo—

... s'haurà de revisar es diccionari a fi que digui:

—Inversió; Acció per la qual es Govern Central en lloc d'enviar doblers cap a Ses Balears, se'n du es "Duros" d'aquí cap a Madrid, invertint així es sentit des doblers.

—oOo—

... val més dos dits d'imaginació gastant es pocs doblers que se tenen, que dos sacs de doblers tirats de mala manera.

—oOo—

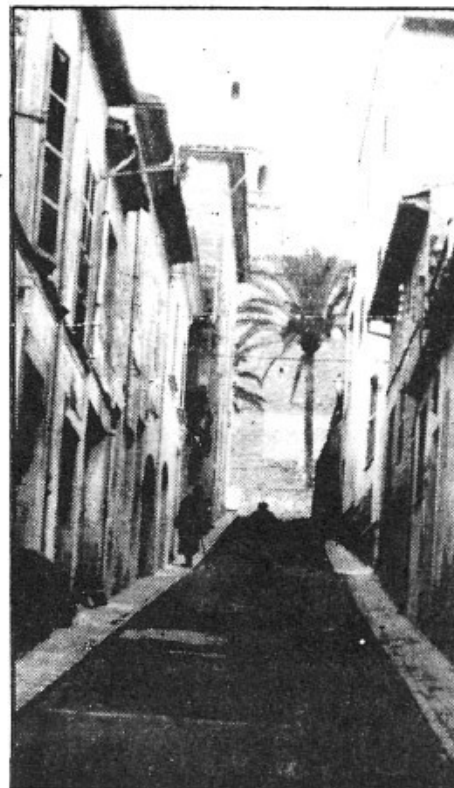
... en es programa "Uff" de Ràdio Murta es féu aquesta pregunta:

—¿En què s'assemblen l'Església i es PSOE?

—Idò en que tots dos resquillen sa majoria absoluta i sa majoria relativa alta; cap d'ells no té oposició i tampoc cap des dos té alternativa.

—oOo—

... En Biel Miralles "Xocolater" vestit de pageset per fer-se un retrato, és

una estampa que es farà popular en es "best sellers" des nostre país.

—oOo—

... a Montuiri no s'ha fet cap acte amb motiu dels deu anys d'Ajuntaments democràtics.

—¿No sabeu per què?

—Idò, senzillament —ho digué es batle—, perquè només fa dos anys que a la vila hi ha democràcia.

—oOo—

... un des nostres polítics anà amb sa família a dinar a un restaurant. Un al.lot d'aquest regidor frissava d'anar-se'n i digué a son pare: "¿Què partim?". Son pare li contestà: "Sí, però abans hem de pagar; demana es compte". S'al.lot diu tot rabent: "¿On és es cambrer?" "Cammarero, el cuento!". Això és normalització lingüística!

EN XERRIM

EXCURSIÓ TERCERA EDAT

Unes 200 persones entre els de la Tercera Edat i els socis d'aquesta entitat, ompliren quatre autocars el dijous dia 20 d'abril per realitzar una excursió al llarg de la zona sud de l'illa. Visitaren S'Avall i els jardins de la casa d'En March, la Colònia de Sant Jordi, Es Llombarts, Santanyí i altres.

La columbòfila a Montuïri: Una afició que augmenta de cada dia

"En el poble hi ha bons colomistes"

MIQUEL GOMILA MAS, "MITOS"

PRESIDENT DE LA COLUMBÒFILA DE MONTUÏRI

Des d'una temps a aquesta part, a Montuïri hi ha una gran afició per als coloms missatgers, però tampoc s'ha d'oblidar que molta gent ignora la majoria de coses referents a la columbòfila, una activitat que suposa una gran dosi de paciència i molta dedicació. És per això que hem volgut entrevistar a Miquel Gomila Mas "Mitos", el president de la Columbòfila del nostre poble, una persona molt aficionada als coloms, a la seva criança i a tot el que fa referència a les aus missatgeres. Actualment té 35 anys i ja en fa cinc o sis que s'hi dedica "en cos i ànima".

Així ens començava a relatar les interioritats, "la intrínquilis" d'aquesta experiència:

—Tenc un colomer a ca meva —ens diu— damunt el terrat i allà, dins una gàbia, hi viuen els "reproductors", que són els especials per fer cria, i els joves que feim començar.

—Pel temps que fa, ¿ja deus tenir molts de trofeus?

—Sí, en tenc un parell. L'any passat, per exemple, vaig fer primer de la general. També en tenc d'altres que conservo amb molt d'apreci.

—¿Poseeixes alguns títols?

—Tenc uns quants diplomes.

—Es diu que els coloms de Montuïri són un grans triomfadors.

—Sí; ara, a Montuïri, hi ha molt bons colomistes, quasi cada any solem guanyar qualque trofeu.

—¿Què suposen, per a tu, els coloms?

—Primer de tot és un entreteniment, un esport, un "hobby", amb una paraula.

—¿Quants de coloms han passat pel teu colomer?

—Tenc un colomer petit, però cada any amb els reproductors que tenc, faig uns 40 o 50 coloms. I llavors, una vegada haver fet els entrenaments, me'n queden uns 35. Després es disputen les "eivisses", que comencen amb els regionals; i quan hem acabat les "eivisses", em queden uns 30 coloms, que són els que present als concursos.

—Em pots dir, amb un llenguatge que s'entengui, què és la columbicultura?

—La columbicultura està relacionada amb els coloms, però és diferent de la

columbòfila, perquè la columbòfila són els coloms missatgers i la columbicultura són els que deim el "buches". Ara, a Mallorca, hi ha tres o quatre societats Mallorca, hi ha tres o quatre societats que ho practiquen, però, en general, hi ha poca afició.

—I els concursos, ¿per què?

—Els concursos consisteixen en amollar una femella i després els "buches", que solen ésser mascles, els amollen tots junts; i el "buche" que aconsegueix conquistar la femella, és el guanyador.

—¿Trobos que és rendable la cria de coloms?

—No, no és rendable, perquè no ho feim per negoci, només ho feim per viatjar.

—¿Quant costa un colom entrenat per fer bon paper?

—És molt difícil posar-lo a punt, ja que li han d'estar molt a damunt i entrenar-lo freqüentment. N'hi ha que els suposa molta pena i a altres no tant, però el que suposa de bon de veres un colom, és molt de temps i el menjar de cada dia.

—¿Hi ha altres despeses?

—Als montuïrers, a part de tot això

hi hem d'afegir el transport, hem de pagar el camió perquè els ens dugui als entrenaments i als concursos. I a part d'això pagam a la Federació un tant per colom. Per exemple, a les "eivisses" pagam 125 pessetes per cada colom i amb aquestes 125 pessetes podem fer sis "eivisses". I quan començem els concursos de la península, pagam 225 pessetes per colom.

—Hem sentit parlar de la "diplomada". ¿Què és això?

—Una "diplomada" és un colom que ha rebut un diploma; i quan ha guanyat un concurs dels llargs, se'l sol retirar per a reproductor.

—¿Quins doblers s'han pagat per una bona "diplomada"?

—A Mallorca no se solen pagar molts

La columbòfila col·labora en les festes del poble amb amollades de coloms. La que veim correspon al dia de la darrera davallada de la Mare de Déu de la Bona Pau.

*"No és la mateixa cosa columbòfila que columbòfila"
"Per un bon colom a Mallorca s'han arribat a pagar de 100 a 150 mil pessetes"*

de doblers, els qui n'han pagat més són els estrangers belgues o holandesos; i en pagaren de 100 a 150 mil pessetes. Ara, a la península, s'ha arribat a pagar devers un milió.

—¿Quin és el menjar ideal per un colom de competició?

—El menjar depèn de la temporada,

perquè, per exemple, un colom que fa la muda ha de menjar coses que tenen molta fibra, com ordi, arròs amb la clovella, etc., perquè la fibra va molt bé per a les plomes. Llavors, en temps dels concursos, els donen menjar més fort: blat de les Índies, veçó, "sorgo", favó i també duim menjar de Bèlgica, "Daví"; i "Garbi" del Líban.

—¿Quins són els animals més directament enemics dels coloms?

—Sense cap dubte és el falcó pelegrí, perquè quasi només es dedica a menjar coloms. Un altre enemic gros, és el caçador.

—¿Quin record és el més bo que tens?

—Tenc un colom que l'any passat em venia de per tot; va guanyar el trofeu dels 2.000 quilòmetres, va venir dues vegades d'Eivissa, un pic d'Alcoi, després de Puerto Llano i llavors el vaig dur a Cabeza de Buey i va guanyar; amb una paraula, és el colom que tenc més bo.

—¿Quines races són les més bones per competir?

—El colom missatger no té races, sinó "estirpe", el nom del colomista que l'ha entrenat. Hi ha coloms "fabris", "Hausen", "Hausen darrer doc", els "naiders", "Marbaquer"...

—Si fos avui, ¿tornaries posar un colomer?

—Sí.

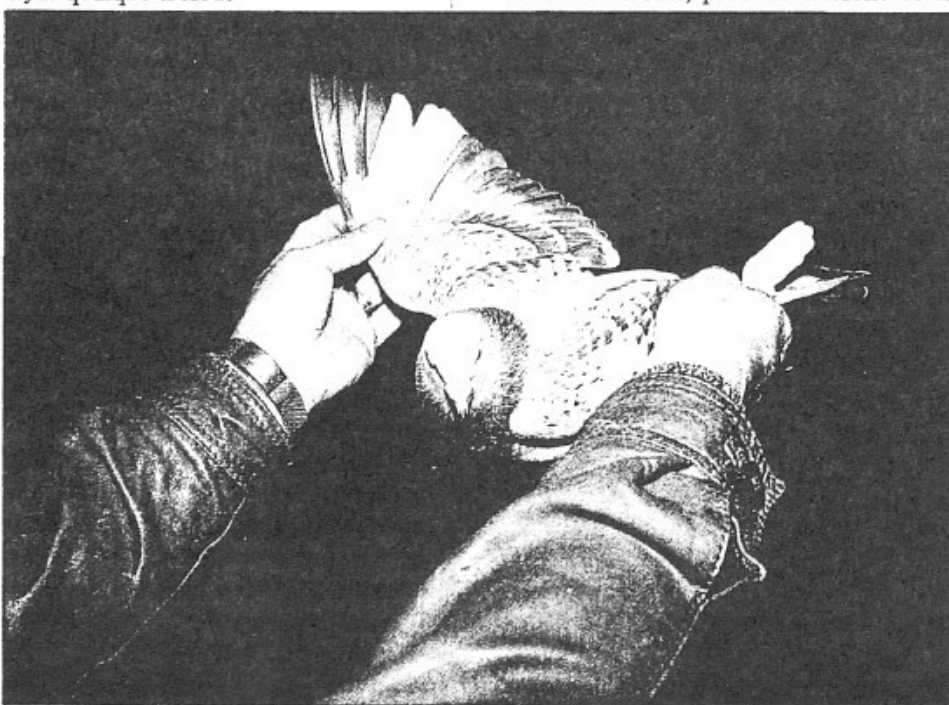
—¿Hi ha molta afició a Montuïri?

—Sí, ara n'hi ha molta. Actualment comptam amb els algaidins i vilafanquers; hi ha 19 colomistes que concurren. També hi ha socis.

—¿Per què vos juntàreu amb els d'Algaida?

—Com que els de Montuïri érem pocs, anàrem a Algaida i ens ajuntàrem per ésser un parell més i així aprofitam per dur-nos els coloms tots plegats i és més econòmic.

Ma. Antònia

L'èxit d'una bona muda dels coloms missatgers s'aconsegueix quan és ben atès durant els períodes de tardor i hivern.

Aquí, a diari...

EN ARTÀ, CAMPOS, CAPDEPERA, FELANITX,
MONTUÏRI, MANACOR, PETRA, PORRERAS, SES SALINES,
SANTANYÍ, SANT LLORENÇ DES CARDESSAR, SANT JOAN,
SON SERVERA, VILAFRANCA DE BONANY.

...hi ha molt que contar.

Des d'ara, si vostè viu a la Comarca de Manacor, trobarà un Diari de Mallorca diferent. Un Diari que dedica major atenció als temes del seu entorn més proper, a les coses que succeeixen al seu voltant, a la seva comarca, en el seu municipi, en tot allò que és de vostè i l'afecta, de veres.

Diario de Mallorca segueix així la línia marcada pels principals periòdics europeus d'establir diferents edicions comarcals, com a única manera de fer arribar als seus nombrosos lectors la informació concreta que volen rebre. Així, Diario de Mallorca ha establert una delegació a Manacor, des d'on es realitzarà íntegrament la nostra edició per a la comarca. I on, a partir d'ara, tendran cabuda totes aquelles petites notícies que li interessin i que abans notava a faltar.

Conegui la nostra edició Comarca De Manacor. Coneixerà millor el que passa al seu voltant. És "lo" seu.

• E D I C I Ó •
COMARCA DE MANACOR
Diario de Mallorca

Es "lo" seu.

Rafel Ignasi Rubí Pocoví, Rector Arxiprest de Manacor Fou condecorat amb la "Creu d'Isabel la Catòlica" i la medalla "Pro Ecclesia et Pontifice"

Un dels montuïrers que més forta i transcendent petjada ha deixat dins tres concrets pobles de Mallorca durant el darrer terç del segle XIX i el primer del segle XX fou Rafel Ignasi Ribas Rubí Pocoví. Si ara poguessin donar testimoni de la seva extensa i eficaç tasca els estellenquins, sineuers i manacorins que viueren durant el temps esmentat, en els seus pobles, serien ells els qui ho confirmarien, però si "obres són amors", el que ha romàs després de la seva mort n'és una prova suficientment acreditativa.

La biografia succinta del "Rector Rubí" seria aquesta: nasqué a Montuïri el 21 de març de 1842. A l'edat de 15 anys ingressà en el seminari. Als 24 l'ordenaren sacerdot i tot d'una fou nomenat vicari "in capite" d'Estellencs. Allà hi estigué 7 anys, al cap dels quals fou designat Ecònom de Sineu, poble on n'hi romangué tretze. I a continuació, des de 1887 fins a la seva mort, el 21 de febrer de 1932, exercí de Rector-Arxiprest de Manacor, quan ja sols li mancava un mes per complir els 90 anys d'edat.

ELS INICIS

Com estudiant ja aconseguí les més brillants notes i essent cap de la feligresia d'Estallencs, a més de reformes de tipus material, ja es va distingir pel millorament social de les persones a ell encomanades; d'on cal destacar, entre

altres, haver aconseguit que els amos de les possessions augmentassin el sou als missatges i criats, i per altra part, que aquests treballassin més i millor. I quan li tocà anar-se'n va deixar a punt d'acabar una espaiosa cripta de pedra viva, que en el decurs dels anys havia de servir per a l'eixamplament amb què ell somiava per augmentar la cabuda del temple.

Durant aquells anys fou molt estimada la tasca realitzada pel jove vicari.

A SINEU

A Sineu va veure des de tot d'una que l'església era petita. Va posar mans a l'obra, cercà arquitecte, aconseguí els doblers necessaris del propietari de la possessió de Defla, el Comte d'Espanya, i als quatre anys, la reforma del temple ja estava acabada: d'aquesta manera es va haver engrandit 211'5 metres quadrats i així va romandre una obra perfecta, considerada d'un gran valor gòtic. Però a Sineu també va fundar congregacions i associacions piadoses, va reorganitzar els gremis de teixidors i moliners, ordenà l'arxiu parroquial, arreglà el pis de l'església, tota la fusta de les campanes, la teulada de l'església, modificà la pila baptismal, construí una nova sagristia, un cor nou, un sagrari nou, una urna de Santa Valèria, notables imatges de Sants, un vistós rosetó de colors, tot això a més d'aconseguir per a la parròquia molts i valuosos donatius d'argent entre els que sobresurten uns jocs de canelo-

L'AJUNTAMENT DE MANACOR DECLARÀ FILL IL·LUSTRE AL RECTOR RUBÍ I LI DEDICÀ UNA PLAÇA

bres, una creu de deu quilos, dues custòdies, una d'elles de 27 quilos, daurada. Tot això a més del gran apostolat social que romangué patent. A la despedida, les llàgrimes de molts d'ulls guaitaven; era una expressió més de l'estimació cap a ell.

ARXIPREST DE MANACOR

I finalment, Manacor. Aquí hi passà 45 anys, mitja vida com a Rector-Arxiprest. Quan hi anà ja en sabien, de les seves virtuts i quefers. Si sols hagués fundat el "Monte Pio de Manacor" ja se'l consideraria com un home extraordinari que va donar un cop de mort a la usura, tan estesa aleshores a Manacor; però tots els veïns no oblidaren mai, ni encara ara, que amb la seva tenacitat, fermesa i constància, fou capaç d'erigir l'actual temple arxiprestal, una obra monumental i espaiosa, un temple preciós del qual se'n vanaglorien els manacorins. Tampoc ha oblidat aquella gent que, des que hi anà fins a la seva mort, va viure consagrat exclusivament al bé i millorament d'aquella gran feligresia. Tothom sap també que la figura del Rector Rubí, per ella mateixa, umplí i decora esplèndidament quasi mig segle de la brillant història de la ciutat de Manacor. (Passa a la pàgina següent)

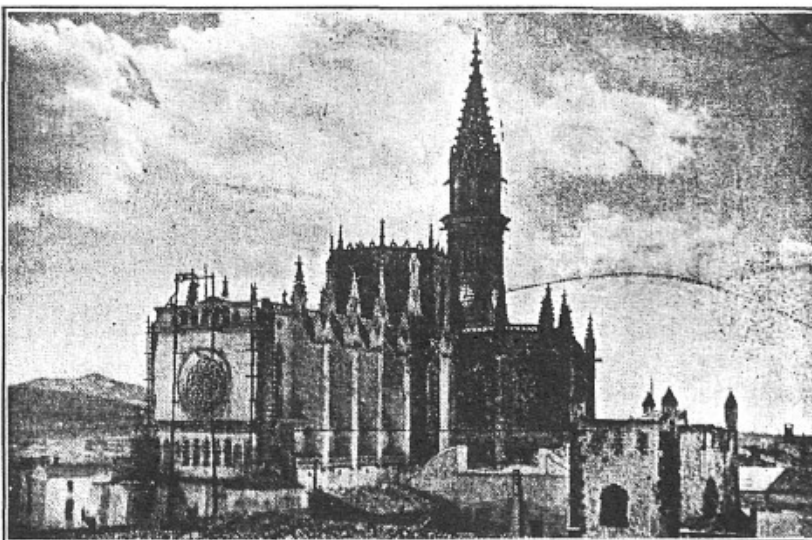

Foto del meravellós temple de Manacor, presa a l'acabament de la seva construcció, manat erigir pel Rector Rubí

OBRA TEATRAL

D'una manera totalment involuntària ens va passar per alt el mes d'abril ressenyar la posada en escena de l'obra d'Alexandre Cuéllar, "El bosc de la senyora àvia", a càrrec d'un grup de teatre de la nostra vila que condueix N'Honorat Moll. L'estrena es va fer el dia 4 de març i es va repetir el dissabte següent, donada la massiva afluència de públic.

Els actors estigueren molt encertats i en general interpretaren els personatges amb una gran naturalitat. L'obra, tot i que era dramàtica, tenia alguns trets

humorístics que el públic aprofità per riure.

Des d'aquí volem felicitar tots els actors (sabem prou bé els esforços que suposa muntar una obra d'aquest tipus) i a la vegada encoratjar-los perquè preparin per a la pròxima temporada una altra obra; ara que disposam d'una bona sala i un escenari ample; es tracta de treure'ls el suc.

EXCURSIÓ DEL PRIMER DE MAIG

Ja s'ha fet costum els darrers anys sortir d'excursió el dia 1 de maig. Enguany s'haurà anat a la Colònia de Sant Pere, la urbanització de Betlem, i des d'allà a peu fins al Caló (una horeta de camí pla).

CONTROL PER RADAR

Des del dilluns dia 17 d'abril estan instal·lats a l'entrada del poble, venint des de Ciutat i de Sant Joan, els rètols indicadors de limitació de velocitat, a 40 quilòmetres per hora.

S'adverteix als conductors que el control per radar es durà a terme, a partir d'ara, al carrer de Palma i Emili Pou.

EDICIÓ COMARCA DE MANACOR

Des del 18 d'abril passat, "Diario de Mallorca", dins l'edició diària normal, dedica 4 pàgines a la Comarca de Manacor, on hi figura Montuïri. D'aquesta manera els lectors podran viure més al dia el que passa aquí i en els distints pobles de la Comarca.

MONTUIRERS QUE HAN DEIXAT PETJADA

Rector Rubí Pocoví,
(Ve de la pàgina anterior)
RECONeixEMENT

No fou una cosa espontània que s'humitejassin molts d'ulls el 23 de febrer del 32 quan el venerat Arxiprest Rubí va volar cap a l'eternitat.

El mateix Butlletí Oficial del Bisbat de Mallorca va dir d'ell que "fou la figura més relevant del Clero parroquial". I a més, esmentava que "en les tres esglésies per ell regides, ha deixat una estela de mèrits, la seva heroica labor per a l'edificació de la monumental església manacorina, farà que sia perenne en aquella ciutat que plora amb profunda amargura la seva pèrdua, la legítima fama per ell ferma-ment conquistada".

En prova de reconeixement, l'Ajuntament de Manacor el va proclamar fill adoptiu, li va dedicar una plaça, i el 21 de febrer de 1955, les seves despulles foren traslladades des del cementeri al mateix temple per ell construït, perquè hi descansin eternament.¹

El govern espanyol el va concedorar amb la "Creu d'Isabel la Catòlica" i la Santa Seu amb la medalla "Pro Ecclesia et Pontifice".

En els tres pobles citats encara conserven viva la petjada del Rector Rubí, sobretot a Manacor, la ciutat que no l'oblidarà mai.

Onofre Arbona

1) BONA PAU de Març de 1955 en publicà ampla ressenya. L'oració fúnebre fou pronunciada pel degà de la Seu, Joan Rotger, de la qual se n'han tret la majoria de dades d'aquest escrit.

CORREDURIA DE SEGUROS
GOMILA S.A.

Carrer Jaume II, núm. 4 - Tel. 64 60 43 - Montuïri

Tramitam tota classe d'assegurances.

Ens demani preus.

* * *

No venem assegurances:
Els compram per a vostè.

UN VIDEOCLUB A MONTUÏRI

Fa poc més d'un mes que s'ha obert un videoclub a Montuïri. Fins ara no n'hi havia cap i els que l'han obert ja en tenien experiència.

Venen tota classe d'aparells de música, videos i objectes de regal i joguets, sempre que sien electròniques.

Compta amb socis, els quals disposen d'avantatges a l'hora de dur-se'n pel·lícules.

REVISIÓ DEL CADASTRE

Per espai d'alguns dies del passat abril es va iniciar la revisió del cadastre a l'Ajuntament. D'aquesta manera s'hauran identificat els vertaders propietaris de les finques rústiques del terme i els de les que confronten.

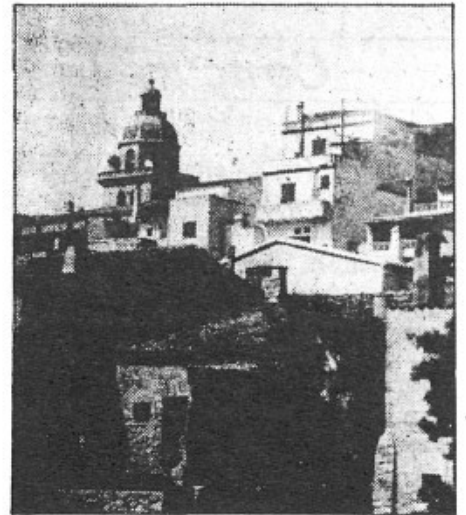
Era una tasca necessària, ja que molts de trossos s'han heretat o venut i no consten els vertaders amos, deficiència que feia que qualcú pagàs contribució d'uns terrenys que no eren seus.

Cal dir que l'actual cadastre ja té més de 30 anys i era convenient la revisió degut als molts de canvis de propietaris.

Una tasca que s'espera estigui acabada dins uns tres o quatre anys.

EXCURSIÓ A GALÍCIA

Un bon grup de montuïrers a mitjan mes d'abril foren d'excursió per terres gallegues i del nord d'Espanya. A més d'haver visitat tots els punts turístics, també pogueren gaudir de les bel·leses d'aquelles terres, dels històrics monuments, de les catedrals, i d'altres.

INFORMACIÓ DE RÀDIO MURTA

CANVI D'ANTENA

— L'antena de la nostra emissora ens va donar uns quants problemes que ara per sort ja s'han solventat. L'antena estava situada damunt la Sala Mariana. Un dia va començar a haver-hi queixes que a una part del poble hi havia interferències amb la televisió. És a dir, el divendres horabaixa i tot el dissabte un gran nombre de persones es quedaven sense poder veure la televisió. Per sort, nosaltres som de reflexes ràpids i vam trobar tot d'una una solució. Ara l'antena és al Puig de Sant Miquel i no hi ha tomat haver més interferències.

LA MISSA, RADIADA

— D'acord amb el nostre objectiu d'oferir una programació on tinguin cabuda tots el gusts, ja des de fa uns quants diumenges hem ampliat la nostra programació i oferim la missa del vespre en directe. De moment poden escoltar la missa, ja que és cantada. Esperam que aquest nou servei de Ràdio Murta tengui èxit, sobretot entre les persones que voldrien oir la missa i tenen problemes per anar-hi.

AGRAÏMENT A TONI BORRÀS

— Divendres dia 21 d'abril vàrem fer un sopar per agrair al tècnic Toni Borràs tota la feina desinteressada que ha fet per la nostra ràdio. Ell va ser qui va fer tot el muntatge i a ell hem recorregut sempre que hem tengut un problema. Per això li vam voler demostrar el nostre agraïment amb un sopar i un petit regal.

Ràdio Murta

DE LES ESCOLES

INTEGRACIÓ A LES ESCOLES

A partir del pròxim curs, l'escola de Montuïri començarà a funcionar com a centre d'integració.

D'aquesta manera l'escola comptarà amb un mestre més i se la dotarà de tot un material especialitzat per a integració així com també amb una prestació econòmica per enfrontar tot el que això suposa.

Aquest mestre més exercirà les seves funcions dins les aules on realment hi hagi integració i farà feina amb els tutors. Vendrà a completar-los sobretot amb aquells al·lots que tinguin qualche tipus de deficiència, sien psíquiques o físiques.

Segons la normativa vigent, podran venir aquí al·lots o nines d'altres pobles amb aquestes deficiències, ja sien motòriques, sensorials, audiovisuals, intel·lectuals... Aquest fet pot ésser un poc problemàtic, motiu pel qual el claustre en un principi n'estava un poc recelós, a acceptar un pla d'integració. Una altra cosa hagués estat si sols fos per als montuïrers.

Aquesta experiència començarà el curs pròxim i s'iniciarà a preescolar i cicle inicial. Per altra part, les aules no podran superar els 25 alumnes, circumstància que ja es dona de fet en els primers cursos a Montuïri. Així no s'haurà de violentar ningú.

La nostra escola també rebrà ajuda setmanal de l'equip psico-pedagògic, sobre tot per atendre aquests alumnes deficients.

OBRES A LES ESCOLES

El claustre de professors del mes passat va demanar a la Delegació del Ministeri que les obres d'adequament d'aules, escales, bancs i altres, en lloc de començar-les ràpidament en el mes de maig, s'ajornin a partir del 15 de juny i així es podran perllongar durant tot l'estiu. D'aquesta manera no causaran molèsties a la comunitat escolar, amb l'esperança que s'acabaran a la fi del mes d'agost, a fi d'iniciar el proper curs sense cap tipus de molèsties.

ELS NINS, D'ACAMPADA

48 al·lots montuïrers —de preescolar, primer i segon de les escoles— la penúltima setmana d'abril es traslladaren a Valdemossa amb els seus professors. Allà hi estigueren tres dies amb fructífera conviència enmig de la natura. A més, es va notar un sensible progrés de cara a una autonomia pròpia, la qual els servirà per a quan sien majors.

Allà combinaren activitats a l'aire lliure amb altres dins la residència on estaven. A l'acabament els pares foren a recollir els seus fills.

Concurs Literari - Artístic

EL PUIG, UN LLOC ESTRANY PER ALS MONTUÏRERS

A Montuïri hi ha un puig on només hi anam una vegada a l'any tot el poble, i a vegades per fer una volta.

En aquest puig hi viuen unes monges, les quals hi tenen una casa amb una piscina i tota classe de comoditats. També hi ha un bar restaurant molt gros, situat devora el pinar on hi viu altra gent. I tant els uns com els altres només es preocupen del seu redol, sense fixar-se en el que passa al seu voltant.

I ¿què és el que passa al seu voltant? Doncs, que el puig és de Montuïri i dels montuïrers, i encara que hi anam molt poc, l'estimam i ens hi sentim bé perquè ens tracten com a estranys, com a un turista més. Tampoc no hi ha papereres i hem de tirar els papers a terra, i això perjudica molt aquest puig. Trob que les papereres s'haurien de posar ben aviat, abans que la verdor d'aquest puig es convertesqui en negror per culpa de les escombraries que hi deixam.

Joana Ma. Capellà - 8è

EL CARRER DE PALMA

El carrer de Palma és una de les vies de Montuïri on hi passa més trànsit. Això és degut a tots els cotxes que hi passen. Aquest carrer té una gran dificultat. Els veïnats de cada part hi aparquen el cotxe davant ca seva i llavors, quan ha de passar un camió, no hi passa. Si hagués de solucionar aquest problema posaria discs de prohibició d'aparcar a una part.

Aqueixa calçada és molt perillosa perquè passen molts de cotxes a gran velocitat, però sembla que això ja està solucionat, ja que han posat dos ràdars.

D'aquest carrer no tot són coses dolentes, també té coses bones: és el que recolleix tota l'aigua del carrer Bonavista i d'altres carrers.

No és un carrer molt comercial, tan sols hi ha una botiga, una carniceria i un cafè.

Tomeu Verger Fiol - 8è

UNA PETICIÓ AL BATLE

Senyor Batle:

A l'Avinguda Es Dau, entre el número 30 i una parcel·la de tarongers està situat un solar edificable; ple de males herbes, brutícia; etc. I és que ara els ha donat als més petits per anar-hi a jugar, i s'ha de fer alguna cosa ràpidament. Entre d'altres, les solucions poden ser: prohibir els allotjats que vagin allà, però ja se sap que són mals de controlar, es pot comprar el solar i edificar-lo.

El que millor disposin, senyors del consistori, però alguna cosa heu de fer.

Molt cordialment. Un veí.

Joan Josep Mas Tugores - 8è

TRES ASPECTES DE MONTUÏRI

La missió que em vaig encomenar el passat 14 d'abril va ser prou interessant: Vaig voler analitzar una miqueta el meu poble. Em vaig fonamentar en tres aspectes:

- Comportament de la gent.
- Cultura general de Montuïri.
- Aspecte general de Montuïri.

En primer lloc vaig tenir contacte amb la gent que coneixia; velles amistats, però després em vaig traslladar a altres llocs. La gent de Montuïri és molt bona i acollidora; és simpàtica i agradable i pots mantenir una bona conversació amb ella.

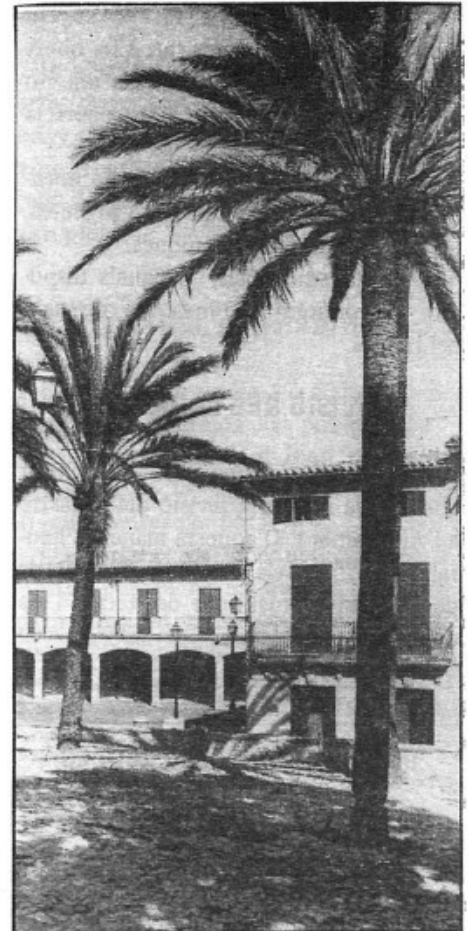
En segon lloc em vaig informar sobre la cultura que està assolint Montuïri, i em va agradar. Les festes estan plenes d'activitats per als petits i també per als majors. L'esport té molta importància en aquest poble. I la banda de música es va renovant amb joves.

En tercer lloc, l'aspecte general de Montuïri. L'únic problema, i que s'hauria de corregir, és que hi ha poca higiene i encara que hi hagi papereres, els carrers estan plens de papers.

Bèl Mayol Manera - 8è

MONTUÏRI NECESSITA MILLORAR

Les coses que es necessiten millorar a Montuïri són moltes, encara que no n'hi

"Si volem, podem millorar Montuïri"

hauria tantes si moltes d'elles no fossin fetes a posta.

El molins: Han estat quasi tots deruïts per l'aigua, el vent... No podem deixar que caiguin, un a un, sense nosaltres moure una passa.

El camp de futbol: Ara el milloren; però per estar un poc ben assegurada has de dur-te'n un coixí, ja que si no et trobes dins un forat. Com a mínim s'ha d'intentar arreglar un poc la incomoditat que sents quan seus allà.

Els gronxadors des Dau: Resulten un poc incòmodes. Quan un va a gronxar-se no sap com ha de fer-ho.

La brutícia que hi ha en els carrers els caps de setmana, a Montuïri, és abundant. Per la plaça es poden veure mils de papers tirats a terra, i això que hi ha papereres! Com a mínim no tirem els papers a terra si al nostre costat hi ha una paperera.

I podríem seguir la llista, ja que és molt llarga.

Si volem, podem millorar Montuïri un poc; empitjorar-lo no ens ajudarà a ningú de nosaltres.

Maria Gayà Ramonell - 8è

Tomeu Verger, entrenador de futbol-sala

Sols té 14 anys i prepara els benjamins de tercer curs

Va jugar el campionat d'Espanya amb la selecció balear infantil

Tomeu Verger, conegut com a "Tomeu Bou" pels montuïrers, als 14 anys ja entrena un equip de futbol sala, en concret el Montuïri de 3er. A més d'entrenar, també juga a futbol; fa poques setmanes que va ser seleccionat per formar part de la selecció balear.

SELECCIONAT PER BALEARS

—¿Quan et varen donar la notícia d'anar a la selecció balear?

—Un dimecres dematí varen telefonar a mon pare mentre jo era a l'escola. Quan vaig arribar d'escola ma mare la'm va donar.

—¿Et va sorprendre?

—Es clar, una notícia d'aquestes sorprèn a qualsevol.

—¿Fèieu molts d'entrenaments?

—En fèiem dos pics per setmana, encara que una setmana abans de començar el campionat em férem quatre.

—¿Trobés que vares aportar un bon rendiment a la selecció?

—Vaig estar content del meu rendiment durant la mitja hora que vaig jugar, encara que el marcador no va ser favorable.

—¿Creus que l'equip va fer un bon paper?

—Bon paper no el vàrem fer, ja que quedàrem els quarts del grup; però si ho mires bé, els equips que hi havia, València, Catalunya i Canàries, tots els anys han quedat davant Balears i li han guanyat per golejada. En canvi, enguany Catalunya ens va guanyar tan sols d'un gol a zero i València de dos a zero, mentre que amb Canàries vàrem empatar.

ENTRENADOR

—¿Quin temps fa que et posares a entrenar?

—Vaig començar aquest curs.

—¿Quants de jugadors hi ha a la plantilla?

—Són onze: Damià Vaquer, Cristòfol Andreu, Biel Sampol, Tomeu Fullana, Jaume Mas, Guillem Nicolau, Tomeu Gomila, Llorenç Munar, Israel Teixeira, Joan Carles Mairata i Bernadí Font.

Tomeu Verger amb l'equip de futbol-sala que entrena

—¿Quants de dies entrenau a la setmana?

—Els divendres i també algun dimecres.

—¿Contra quins equips jugau?

—Sineu, Sant Joan, Montuïri de 4rt, Petra, Monti-Sion de Porreres, Sant Jordi "A", Sant Jordi "B" i Algaida.

—De dins aquests equips, ¿quins destacaries?

—Sineu i Montuïri de 4rt.

—¿Trobés que hi ha molta de diferència entre els equips de 3er. i 4rt.?

—El que és pot destacar més és l'altura i la corpulència, ja que tècnicament són semblants uns dels altres. A quasi tots els partits la diferència es deixa notar.

—¿Tens un quintet titular?

—No; m'agrada que tots juguin. La tècnica de cada un és parecida, encara que sempre n'hi ha que destaquen.

—Els jugadors, ¿tenen interès per jugar?

—Sí, tan petits sempre en solen tenir.

—¿T'agrada entrenar-los?

—Sí; pas molt de gust, encara que alguna vegada m'hi enfadi.

—I ja per acabar, ¿quin fet creus que és el més important per a aquests petits?

—Per a mi, el més important és que aprenguin a jugar, que passin gust practicant aquest esport; m'agradaria molt que per part seva posassin interès i així seria més fàcil ensenyar-los a jugar.

Rafel i Jaume Alcover

FUTBOL

Resultats dels equips montuïrers al llarg del mes passat:

BENJAMINS

Consell, 4 - Montuïri, 1
Alaró, 3 - Montuïri, 4
Margaritense, 2 - Montuïri, 3
Montuïri, 1 - Porreres, 3

Han acabat ja la competició per aquesta temporada. S'han classificat en 6è lloc com es pot veure a continuació:

Consell	22	18	3	1	98	19	39
Algaida	22	17	1	4	127	33	35
San Jaime	22	14	3	5	79	16	31
Porreres	22	12	6	4	56	23	30
Llosetense	22	11	6	5	67	41	28
Montuïri	22	11	4	7	72	38	26
At. Alaró	22	10	4	8	51	24	24
Sta. Maria	22	6	7	9	58	59	19
Margaritense	22	7	2	13	31	39	16
Mariense	22	3	2	17	24	115	8
J. Buñola	22	1	2	19	18	87	4
Lloret	22	0	0	22	2	186	0

El Montuïri amb esperances de jugar la lligueta d'ascens

ALEVINS

Alcúdia, 0 - Montuïri, 2
 Montuïri, 4 - Algaida, 2
 Avance Artà, 1 - Montuïri, 5
 Montuïri, 0 - Margaritense, 0

INFANTILS

CAMPIONAT II REGIONAL

Montuïri, 3 - Beta, 0
 Porreres, 2 - Montuïri, 2

Tal com vàrem indicar el mes passat i a manca de tres jornades, el Montuïri infantil es va proclamar campió de grup, ascendint, per tant, a I regional.

Aquests dos partits foren els darrers del campionat, del qual han romàs imbatuts tota la segona volta: un altre èxit més a afegir a la gran campanya assolida.

La classificació final fou la següent:

MONTUÏRI	22	18	2	2	81	20	38
Porreres	22	15	2	5	71	31	32
Cardassar	22	15	1	6	59	27	31
Felanitx	22	13	1	8	67	31	27
La Salle M. del M.	22	13	1	8	64	41	27
Colonia	22	12	0	10	33	35	24
Ses Salines	22	7	5	10	38	53	19
Beta	22	5	5	12	23	42	15
Ca'n Placafort	22	5	5	12	45	72	15
Algaida	22	6	3	13	35	69	15
Avance	22	4	3	15	24	64	11
Margaritense	22	4	2	16	15	70	10

COPA PRESIDENT

El dissabte 15 d'abril varen començar el torneig "Copa President" que es disputa a una sola volta. A veure si també feim campions!

Els resultats de les dues primeres jornades foren:

Montuïri, 6 - Porreres, 2
 Algaida, 0 - Montuïri, 7

JUVENILS

Santanyí, 1 - Montuïri, 3
 Algaida, 0 - Montuïri, 3
 Montuïri, 3 - Sant Joan, 0
 Barracar, 5 - Montuïri, 0

La classificació final va romandre així:

Barracar	28	20	5	3	88	25	45
Santanyí	28	20	3	5	100	34	43
Alqueria	28	16	7	5	78	36	39
A. Llubí	28	16	6	6	92	32	38
Porreres	28	16	5	7	85	27	37
Colonia	28	14	7	7	91	45	35
Xilvar	28	13	7	8	54	43	33
Montuïri	28	15	4	9	51	36	32
S'Horta	28	14	5	9	58	38	31
Ses Salinas	28	9	7	12	53	47	25
Algaida	28	9	2	17	50	63	20
Lloret	28	5	4	19	30	83	14
Mariense	28	3	6	19	46	119	10
Campanet	28	3	3	22	26	118	5
San Juan	28	0	3	25	16	152	3

ELS PARTITS DE PRIMERA PREFERENT

Montuïri, 10 - Son Sardina, 0

Golejada històrica motivada a causa que el Son Sardina es va presentar amb vuit jugadors, el número mínim per jugar el partit.

La Victòria, 3 - Montuïri, 2

Hi ha fets que et fan ràbia i en aquest partit se'n produïren. Mancaven vint minuts per complir-se el temps reglamentari i el Montuïri guanyava per 0-2 per acabar perdent per 3-2 i, el que possiblement sigui decisiu, també pot ser perdre el tren de la promoció a III divisió. Alguns jugadors del poble no es presentaren a jugar; un altre varen anar a cercar-lo al llit; la falta de fons físic d'alguns jugadors, i... per altra part, la mala sort de la lesió de Joan Verger.

Montuïri, 4 - Cardassar, 2

La gran rivalitat comarcal es va traduir en la millor entrada de la temporada (cent mil pessetes que ben bé es necessiten) i en un partit disputat.

Cal lamentar les incidències en quatre expulsions: Matas i Gaspar Mas del Montuïri i el delegat i entrenador dels visitants.

Pollença, 3 - Montuïri, 5

Un brillant i emocionant partit el jugat per ambdós conjunts on el Montuïri a la segona part, va superar excel·lentment un 0-2 advers.

Després d'aquests darrers partits, continuen latents les esperances de jugar la lligueta d'ascens. Els jugadors són, però, el qui tenen la paraula.

BÀSQUET FEMENÍ

Moment d'una partit de bàsquet femení on jugaven les nostres representants

MINI-BASQUET

Dia 11 de març varen acabar la primera fase del campionat, quedant classificades en segon lloc del grup. Ara estan disputant la segona fase (anomenada també "play off") que serveix per establir la classificació dels llocs cinquè al vuitè de Mallorca.

Els resultats del mes d'abril d'aquesta fase han estat:

Pla de Na Tesa, 33 - Montuïri, 18
 Sineu, 27 - Montuïri, 31
 Montuïri, 24 - Santanyí, 14

Oferim ara la classificació final de la primera fase de la lliga.

Bons Aires	12	11	0	485	175	23
Montuïri	12	9	3	343	207	21
Sineu	12	8	3	350	179	20
Jovent	12	6	5	220	161	17
R. Lull	12	4	4	202	305	13
A. Alzina	12	1	6	85	264	9
Sant Vicenç	12	1	7	37	431	9

INFANTILS

A la primera fase del campionat de Mallorca varen quedar classificats en el 6è lloc com es pot veure a la classificació:

ESPORTS

LLUCMAJOR	12	10	2	621	338	22
At. Pollensa	12	9	3	437	312	21
Sineu	12	7	5	424	428	19
Santanyi	12	7	5	391	387	19
Perlas M.	12	6	6	454	393	18
Montuiri	12	3	9	450	542	15
Sant Joan	12	0	12	201	578	12

Ara estan disputant la segona fase ("play off") que oferirà els llocs nou al dotzè de Mallorca.

Els resultats de les dues primeres jornades d'aquesta segona fase han estat:

Montuiri, 49 - Perles Manacor, 53

Montuiri, 40 - Sta. Mònica, 43

CADETS

Disputen actualment el trofeu "Rafel Coll" pel sistema lliga. Guanyaren el primer partit dins Santanyi per 32 - 44.

Com publicarem el mes passat, es classificaren subcampiones del seu grup a la lliga de Mallorca. No pogueren accedir a les finals de Balears per haver perdut contra "Juventud Mariana" i Santa Mònica (per la mateixa diferència de 3 punts a cada partit) a la fase final de Mallorca. Quedaren quartes de la nostra illa. Aquesta fou la classificació final:

Sant Josep "A".....	16	15	1	1051	375	31
C.B. Montuiri.....	16	13	3	908	611	29
La Porcióncula.....	16	13	2	777	551	28
Santanyi Brisas.....	15	9	6	756	635	24
Juventud Llucmajor	16	6	10	736	772	22
Jovent Cimsa.....	16	6	10	570	747	22
Sant Agustí.....	15	6	9	574	757	21
Pollensa Atletisme	16	3	13	430	804	19
Campanet.....	16	0	16	354	904	16

TENIS

Organitzat pel Patronat Municipal d'Esports va començar, la darrera setmana d'abril, un torneig de tenis, el qual, mitjançant la modalitat de parelles, es disputarà en Es Dau.

JOCS ESCOLARS

Els equips de handbol del Col·legi Públic "Joan Mas i Verd" de Montuiri s'han proclamat campions de la comarca a les següents categories:

- Ping-pong infantil masculí

(Aquest mes disputen les finals de Mallorca)

- Handbol aleví femení

- Handbol infantil femení

- Handbol infantil masculí

Els equips femenins han renunciat a disputar les finals de Mallorca a causa de jugar també a futbol. En el seu lloc hi participarà l'escola d'Algaida.

DOS DITS DE SENY

No tenim cap pretensió d'aficar-nos en política, perquè no ens puguin retreure allò de: "¿Què sap s'ase d'ensafanar, si no ha menjat espiciat mai?". Però dins la política hi ha coses que les persones del carrer no acaben d'entendre i que potser ens facin recular una mica a l'hora d'anar a votar.

Hem vist que darrerament hi ha hagut dins el nostre Ajuntament una sèrie de dimissions. Respectam els motius que cadascú hagi pogut tenir a l'hora de prendre una decisió d'aquestes. Però també la gent del carrer té els seus motius a l'hora de decidir el seu vot, ja que es sol fixar més en les persones que encapçalen la llista que no en ideologies de partit. I si l'home del carrer elegeix unes persones concretes, és perquè espera que llavors no li fallaran.

Solen dir que "mai moren batles", però també solen dir, amb tots els respectes, que a ningú li agrada que li donin "gat per llebre".

GUINAR EN CASA

TRUITA D'ENDÍVIA

Es tallen les fulles més verdes molt petites i es fregeixen amb poc foc. Posar-hi grell, alls i dues tomàtiques. Es fa la truita.

Recepta de
Antònia Garcias, "Roses"

25 anys enrera

Maig de 1964

SOCIETAT DE CAÇADORS

Després d'un grapat de reunions, un dia d'aquest mes va romandre constituïda definitivament la nova Junta Directiva de la Societat de Caçadors de Montuiri, d'aquesta manera: Cristòfol Amengual Socias, President; Joan Verger Martorell, Vicepresident; Bartomeu Verger Bauzá, Secretari; i Vocals, Joan Verger Ramonell, Joan Grimalt Riera, Miquel Gomila Munar, Miquel Rigo Amengual, Rafel Massanet i Gabriel Mayol Gomila.

PLUVIOMETRE

Abril 1989

Dia 2	0'30	litres	m2.
" 3	3'20	"	"
" 4	11'90	"	"
" 10	9'10	"	"
18	2'00	"	"
" 20	2'90	"	"
" 24	3'50	"	"
" 25	10'90	"	"
" 26	18'50	"	"
Total	62'30	"	"

DEMOGRAFIA

Abril de 1989

NAIXEMENTS

Dia 20.- Antònia Ribas Martorell, filla de Gabriel i Magdalena.

MATRIMONIS

Dia 15.- Joan Estrany Isbert amb Margalida Munar Garau.

Dia 22.- Joan Mas Alenza amb Basilia López Fernández.

DEFUNCIONS

Dia 8.- Bartomeu Garcias Rossinyol, casat, de 86 anys. "Ripoll".

NOCES D'ARGENT

MAIG 1964 - 1989

Josep Mas Sastre "Comelles"
amb
Maria Mora Mayol "Baca"
(4 Maig 1964)

Josep Maria Garcia Ruiz "Manescal"
amb
Antònia Sastre Manera "Pellusca"
(8 Maig 1964)

Miquel Palou Negre
amb
Antònia Verger Martorell "Soreta"
(9 Maig 1964)

Els felicitem per les seves noces d'argent i els desitjam que puguin viure molts d'anys plegats

Montuïrers al Moviment de Joves Cristians de Pobles

Fa 10 anys va començar a Mallorca el Moviment de Joves Cristians de Pobles. Durant aquest temps, a una sèrie de llocs de la Part Forana s'han anat formant distints grups, que es reuneixen periòdicament seguint el mètode de revisió de vida i les trobades conjuntes.

Amb motiu del desè aniversari, s'han organitzat durant el mes d'abril alguns actes prou interessants: una exposició a Bunyola sobre aquests 10 primers anys d'història del Moviment, una taula rodona a Artà, per acabar amb tot un cap de setmana a Porreres i Monti-Sion: una conferència, una vetlada de festa popular, una Eucaristia i un dinar de germanor. A tots aquests actes no hi mancaren representants del joves de Montuiri integrats dins el Moviment.

MISSA AL PUIG DE SANT MIQUEL

Com de costum, a partir del primer diumenge de maig, dia 7, es celebrarà missa a la capella del Puig de Sant Miquel, tots els diumenges i festes a les 7'30 de l'horabaixa.

MISSIS PER RÀDIO MURTA

I parlant de misses, des de principis d'abril, la dels diumenges a vespre es pot seguir a través de les antenes de Ràdio Murta. Creim que és un bon servei que s'ofereix als malalts i altres persones que per qualche raó no poden anar a l'església i així poden "oir" la celebració des de ca seva.

Allò que és viu, canvia

Des d'aquest full s'ha reptit moltes vegades: Alerta a la rutina! Les coses superficials i festoses, allò que sols aparenta i no compromet resulta fàcil i no costa a ningú. És per això que tornen estar de moda fins i tot les manifestacions religioses exteriors que vesteixen, però no exigeixen donar la cara per res. Són suficients dos exemples per donar-ho a entendre: Les "cucuias", que van augmentant a les processons de Setmana Santa, i el "condol" als funerals. Tot, molt bé, molt bona intenció, però no vol dir que tengui res que veure amb la vivència de l'evangeli, ni de molt.

Ara, volem tornar dir ben fort: Ja està bé de rutina! No ens aferrem a les excuses de "sempre s'ha fet així" perquè aquest és un argument que ens duria a fer molts de disbarats. Repassem altra vegada els motius pels quals demanam o "exigim" la celebració d'una missa (quintos, noces de plata, cada difunt, tant si la família és creient o no... i així seguint). A vegades es demana per tradició, però també molt sovint es demana per justificar un numeret més d'un programa que dóna cert prestigi.

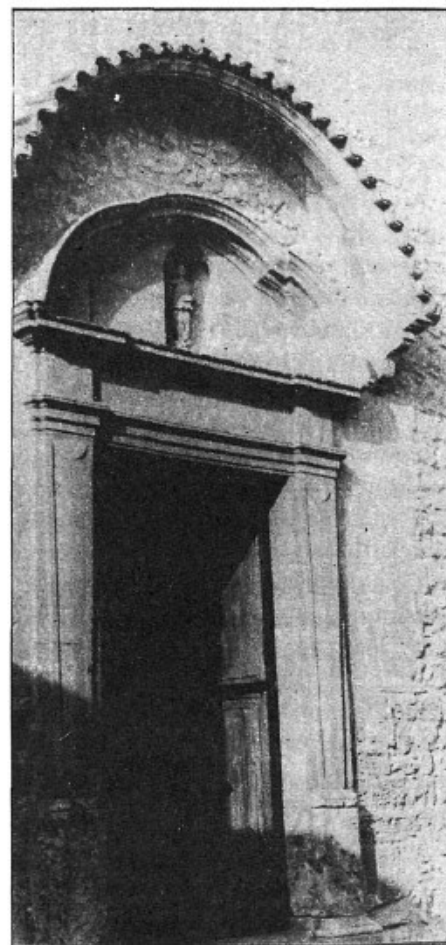
És hora de simplificar i de dignificar l'Eucaristia. I una celebració de la qual s'abusa, perd el sentit. Els capellans hem d'estar al servei del poble, però no po-

dem estar fermats als capricis o curolles de certes persones. El capellà no pot esser un "funcionari"; una màquina de fer misses, com qui fa botifarrons. Hem d'apuntar cap a una reforma que ens ajudi a l'autenticitat. I a això ens convida el Sr. Bisbe, quan ens demana que fem un esforç per evitar "misses com a numerets d'una festa", i quan d'una manera més concreta ens demana seguir l'experiència iniciada a Binissalem, respecte a la forma de celebrar les exèquies i funerals. Aquesta modalitat consisteix en una celebració de la Paraula pel difunt seguida del condol, el mateix dia de l'enterrament. Però llavors, sols se celebra una sola Eucaristia per a tots els difunts que han mort dins la mateixa setmana. Això fa que els qui participen a aquesta Eucaristia, la visquin molt millor, sense cap casta de compromís social, i així torna recobrar el seu lloc de Celebració de Fe per a creients.

¿Quan podem iniciar aquesta experiència? Per ara, només en parlam. Que es vagi creant opinió i una consciència nova, lluitant contra la rutina que corca la vida del cristià.

Bartomeu Tauler

N. de la R.- Reproduïm aquest article de "Semilla" de Porreres perquè creim que algunes idees també són vàlides per a Montuiri i ens solidaritzam plenament amb el seu contingut.

Portal major o de ses dones, d'estil neoclàssic

PRIMERES COMUNIONS PREPARACIÓ

A més de la catequesi dels al.lots, segueixen les reunions dels pares per preparar la catequesi dels fills.

Com a final s'ha previst per dia 21 de maig horabaixa una excursió al Puig de Sant Miquel, on pares i fills compartiran els jocs, l'Eucaristia i una bona berenada.

També celebraren comunitàriament el sagrament de la penitència, dia 22 d'abril.

CURSET PREMATRIMONIAL

Tal com estava anunciat, de dia 10 a dia 17 d'abril tingué lloc a la rectoria de Porreres un curset preparatori per a les parelles de l'arxiprestat que fan comptes celebrar el matrimoni cristià abans de finals d'estiu. Hi participaren tres parelles de Montuiri.

S'ha de dir que enguany sembla que serà un any de casaments per al nostre poble, a diferència de l'any passat. Llàstima que no tots quedin a viure a Montuiri.